

*Εκβασίς, τέλος ἐνεργείας τινός: *Όσο κι ἂν προσπαθῇ ἀποτέλεσμα δὲ φέρνει. Νὰ δοῦμε τί ἀποτέλεσμα θὰ ἔχουν οἱ κόποι του. Κοπίασε πολύ, μὰ χωρὶς κἀνέν' ἀποτέλεσμα. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ θὰ ᾔχῃ καλὸ ἢ κακὸ ἀποτέλεσμα κοιν. *Ο δεῖνα ἤφηκε ἀποτέλεσμα μέσα 'ς τὸ δημαρχεῖο (δήμαρχος γενόμενος προήγαγε τὰ κοινὰ) Σίφν. Δὲν ἤκαμεν ἀποτέλεσμα (δὲν κατώρθωσε τίποτε) Τῆν. Τοῦ μῖθ' ὃς δὲν ἔχ' ποντὲς καλὰ ἀπουτιλέγματα Πάμφιλ.

ἀποτέντωμαν τό, Πόντ. (Τραπ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἀποτεντώνω.

Τὸ νὰ παύσῃ τι νὰ εἶναι τεντωμένον. Συνών. ξε-τέντωμα.

ἀποτεντώνω Πόντ. (Τραπ.) Χίος

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. τεντώνω.

1) Χαλαρώνω τι τὸ ὅποιον εἶναι τεντωμένον Πόντ. (Τραπ.) Συνών. ξετεντώνω. 2) Τεντώνω ὅλως διόλου Χίος: *Αποτέντωσε τὰ πόδια σου.

ἀποτέτοιος ἄντων. δεικτική πολλὰχ.

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τῆς ἄντων. τέτοιος.

1) *Ο δεῖνα, συνήθως χλευαστικῶς ἐπὶ προσώπου τὸ ὅποιον ἀποφεύγομεν νὰ ὀνομάσωμεν: Γιὰ ποῖον μιλάς; — Γιὰ τὸν ἀποτέτιο. Συνών. ἀποδαῦτος. 2) Οὐς., ἄνθρωπος αἰσχροῦ τὸν ὅποιον ἀποφεύγομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν, ὅλον ὁ κίναϊδος: Εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀποτέτοιους ἢ εἶναι ἀποτέτιος. Συνών. τέτοιος.

ἀποτετοιώνω Πελοπν. (Μάν. κ.ά.)

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. τετοιώνω.

1) Κάμνω τι, τῆς πράξεως νοουμένης ἐν ἐννοίᾳ γενικωτάτῃ, ὡσάκις ὁ λέγων λησμονεῖ τὸ οἰκεῖον ῥῆμα ἢ ἀποφεύγει νὰ τὸ λέγῃ ὡς κακέμφατον ἐνθ' ἂν. 2) Συνευρίσκομαι, συνουσιάζομαι Πελοπν. (Μάν.): Τὴν ἀποτέτοιωσε. Εἶναι ἀποτετοιωμένη (συνήθως ἐπὶ διακορευθείσης νέας). Συνών. ἀπαυτώνω, ἀποκεινώνω, αὐτώνω, τετοιώνω.

ἀποτετσώνω Πόντ. (Σαράχ.)

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ ἀγνώστου β' συνθετικοῦ.

Τεντώνομαι, φουσκώνω συνήθως ἐκ πολυφαγίας. Συνών. ἀποτζίτσεκώνω 1.

ἀποτζαντώνω Πόντ. (Κοτύωρ.)

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ ἀγνώστου β' συνθετικοῦ.

*Εκτείνω, τεντώνω τοὺς πόδας: Φρ. *Ο δεῖνα ἐπειζάντωσε (ἀπέθανε). Συνών. φρ. ὁ δεῖνα τὰ κόρδωσε - τὰ τέζαρε.

ἀποτζατζαλίζω Πόντ. (*Οφ. Σάντ. Τραπ. κ.ά.)

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. τζατζαλίζω.

*Απογυμνώνω τινὰ ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του ἢ ἀπογυμνώνω τι ἀπὸ τὸ φυσικὸν περικάλυμμα, ὅλον λεπτοκάρυα, καρύδια κττ. ἐνθ' ἂν: *Αποτζατζαλίσω τθαὶ λοῦσο τὸ μωρὸ *Οφ. *Επειζατζαλίγα κ' ἐοῆβα 'ς σὴ θάλασσαν νὰ λούσκουμαι (ἀπεγυμνώθην καὶ ἐμπῆκα εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ λουσθῶ) Τραπ. Συνών. ἀποτζατζαλώνω, τζατζαλίζω, τζατζαλώνω.

ἀποτζατζάλισμαν τό, Πόντ. (Σάντ. Τραπ.) ἀποτζατζάλισμαν Πόντ. (Σάντ. Τραπ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἀποτζατζαλίζω.

*Απογύμνωσις πράγματός τινος. Συνών. ἀποτζατζάλωμαν.

ἀποτζατζάλωμαν τό, Πόντ. (Τραπ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἀποτζατζαλώνω.

*Αποτζατζάλισμαν, ὁ ἰδ.

ἀποτζατζαλώνω Πόντ. (Τραπ. Οἶν.)

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. τζατζαλώνω.

*Αποτζατζαλίζω, ὁ ἰδ.: *Επειζατζαλῶθεν τὸ παιδί.

ἀποτζέριγμαν τό, Πόντ. (Κερασ.) ἀποτζέριμαν Πόντ. (Κερασ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἀποτζερίζω.

Διάσπασις, διάσχισις. Συνών. τζέριγμαν.

ἀποτζερίζω Πόντ. (Κερασ. Οἶν.)

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. τζερίζω.

Διασχίζω, διαρρηγνύω, διασπῶ ἐνθ' ἂν: Φρ. Κούξον κούξον ἐπειζερίγεν (φώναξε φώναξε ἔσκασε) Κερασ. || Παροιμ. Τὸ παπὶν ἐθέλεσεν νὰ φβγάξῃ τῇ χήνας τ' φβγόν κ' ἐπειζέριξεν τὸν κόλον ἄχτε (ἡ πάπια θελήσασα νὰ γεννήσῃ ὅσον εἶναι τὸ φόν τῆς χήνας διέρρηξε τὸν κόλον τῆς. *Επὶ τῶν ζημιουμένων διότι θέλουν νὰ μιμοῦνται τοὺς ἰσχυροτέρους) Κερασ. Συνών. τζερίζω.

ἀποτζίτσεκώμαν τό, Πόντ. (Τραπ.) ἀποτζίτσεκώμαν Πόντ. (*Οφ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἀποτζίτσεκώνω.

*Εξόγκωσις τῆς κοιλίας ἐκ τῆς πολυφαγίας.

ἀποτζίτσεκώνω Πόντ. (Τραπ.) ἀποτζίτσεκώνω Πόντ. (*Οφ.)

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ ἀγνώστου β' συνθετικοῦ.

1) *Υφίσταμαι ἐξόγκωσιν τῆς κοιλίας ἐκ τῆς πολυφαγίας ἐνθ' ἂν: *Εφαεν κ' ἐπειζέτσεκώσεν Τραπ. Συνών. ἀποτετσώνω, πετσώνω, φουσκώνω. 2) *Εξοιδαίνομαι, ἐπὶ πληγῆς Πόντ. (*Οφ.)

ἀποτζίγκοῦμαι Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σούρμ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀποτζούγκοῦμαι Πόντ. (*Ιμερ. Σάντ. Χαλδ. κ.ά.)

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ ἀγνώστου β' συνθετικοῦ. Κατὰ DCEconomides Lautlehere des Pont. 24 καὶ 38 ἐκ τοῦ ἀπεξογκοῦμαι.

1) *Εκτείνω τὰ μέλη τοῦ σώματος ἔνεκα ἀδιαθεσίας ἢ ὑπνηλίας ἐνθ' ἂν: Ντ' ἐπαθες καὶ πάντα ἀποτζίγκοῦσαι; (τί ἐπαθες κτλ.) Τραπ. Χαλδ. *Οσήμερον πολλὰ ἐπειζογκῶθα, θὰ πιάν' με ὁ ψῦχον (σήμερον πολὺ τεντώθηκα, θὰ με πιάσῃ ὁ ἐλώδης πυρετός) *Ιμερ. *Εσκάλωσεν κὶ ἀποτζίγκοῦται (ἤρχισε νὰ κτλ.) Κοτύωρ. Χαλδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀποκνεάζομαι, ἔτι συνών. ἀποτουντουνίζω 3, ἀποταυρίζομαι (ἰδ. ἀποτραυῶ Β 2). β) *Εκτείνω τὴν χεῖρα διὰ νὰ κτυπήσω τινὰ Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.): *Αποτζίγκοῦμαι καὶ χτυπῶ σε! Κερασ. Συνών. ἀποξαμώνω Α 2.

2) Παύω νὰ τεντώνωμαι Πόντ. (Κοτύωρ.) Συνών. ξετεντώνομαι (ἰδ. ξετεντώνω).

ἀποτζίγκωμαν τό, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σούρμ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀποτζούγκωμαν Πόντ. (*Ιμερ. Σάντ. Χαλδ. κ.ά.)

*Εκ τοῦ ρ. ἀποτζίγκοῦμαι.

*Εκτασις τῶν μελῶν τοῦ σώματος ἐξ ἀδιαθεσίας ἢ ὑπνηλίας. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀπόκνεασμα, ἔτι συνών. ἀποτουντούνισμα 2, ἀποτραύιγμα 1 β.

ἀποτζίλτεμαν τό, Πόντ. (Σάντ.)

*Εκ τοῦ ρ. ἀποτζίλτεύκομαι.

*Επειξίς, τάσις εἰς τὸ οὐρεῖν.

ἀποτζίλτεύκομαι Πόντ. (Κοτύωρ.) ἀποτζίλτεύκομαι Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ.ά.)

*Εκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. τζίλτεύκομαι, δι' ὃ ἰδ. τζίλτεύω.

Αἰσθάνομαι τάσιν, ἐπειξιν εἰς τὸ νὰ οὐρήσω.